

робочих цілей, відсутність планування справ на день, зайва комунікабельність та розмови на приватні теми, синдром «відкладання справ з дня на день», нечасте делегування завдань, відсутність пріоритетності у справах, особиста неорганізованість, невміння говорити «ні» та інше.

Література.

1. Ратушняк О.Г., Лялюк О.Г., Подоляничук К.В. Аналіз використання методів тайм-менеджменту сучасною молоддю. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2019. № 3. С. 68-72.

2. Тайм-менеджмент: 15 методів ефективного управління часом. URL: <https://trends.rbc.ru/trends/education/606335659a7947a191c4b092> (дата звернення: 1.05.2022).

ВИДИ БАНКРУТСТВА ТА ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***ЛЕВКОВЕЦЬ Н.П., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Банкрутство, як економічне явище, може виникнути на будь-якій стадії розвитку підприємства, адже завжди можуть виникнути ймовірні причини які його обумовляють. Мова йде про стадії зародження підприємства, прискореного зростання, стадії зрілості та стадії спаду.

Загрозу неплатоспроможності та банкрутства підприємства на практиці пов'язують із фінансовою кризою, під якою розуміють фазу розбалансованої діяльності підприємства та обмежених можливостей його впливу на фінансові відносини. Розрізняють три фази фінансової кризи:

– фаза, яка безпосередньо не загрожує функціонуванню підприємства (за умови переведення його на режим антикризового управління);

– фаза, яка загрожує подальшому існуванню підприємства і потребує негайного проведення фінансової санації;

– кризовий стан, який не сумісний з подальшим існуванням підприємства і призводить до його ліквідації [1].

Під дією названих причин та факторів, які взаємопов'язані, може відбутися розлад організаційного, економічного і виробничого механізмів функціонування.

Поняття банкрутства охоплює різні його види. В законодавчій і фінансовій практиці виділяють такі види банкрутства підприємств:

1. Фіктивне банкрутство – завідома неправдива заява громадянина – засновника або власника суб'єкта господарської діяльності, а також службової особи суб'єкта господарської діяльності, громадянина – суб'єкта підприємницької діяльності про фінансову неспроможність виконання вимог з боку кредиторів і зобов'язань перед бюджетом, якщо такі дії завдали великої матеріальної шкоди кредиторам або державі.

2. Навмисне банкрутство – навмисне створення або збільшення керівником або власником підприємства його неплатоспроможності, нанесення економічного збитку в особистих інтересах або інтересах інших осіб, заздалегідь некомпетентне фінансове керівництво. Виявлені факти переслідуються кримінальним законодавством. Умисне доведення до банкрутства, якщо це завдало шкоди державним або громадським інтересам або правам та інтересам кредиторів, що охороняються законом, - карається штрафом від п'ятисот до восьмисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або здійснювати певну діяльність на строк до п'яти років. Ті самі дії, якщо вони завдали великої матеріальної шкоди, - караються позбавленням волі на строк до п'яти років з конфіскацією майна.

3. Реальне банкрутство – повна неспроможність підприємства відновити в наступному періоді свою фінансову стабільність і платоспроможність у зв'язку з реальною втратою капіталу. Таке підприємство юридично оголошується банкрутом.

4. Технічне банкрутство – банкрутство, що викликане суттєвим простроченням дебіторської заборгованості та перевищенням цієї заборгованості над кредиторською, а сума активів значно перевищує фінансові зобов'язання. При ефективному антикризовому управлінні підприємство, як правило, юридично не оголошують банкрутом [1].

У класичній ринковій економіці, за даними зарубіжних дослідників, 1/3 провини за банкрутство припадає на зовнішні фактори і 2/3 на внутрішні. Для сучасної України характерна майже зворотна пропорція. Адаже, згідно з опитуваннями, майже 80 % впливу на виникнення банкрутства має рівень податків.

Література.

1. Актуальні напрями розвитку технічного та виробничого потенціалу національної економіки (економічний аспект): монографія / за ред. Л.М. Савчук, В.І. Дубницького, Л.М. Бандоріної. – Дніпро: Пороги, 2021. С. 44-54.